

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13, 34)

Nr. 6 (333)
Anul IX
11 februarie 2018

ANUL 2018
CENTENARIUL
MĂRII UNIRI

VIAȚA CREȘTINĂ

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

Duminica Înfricoșătoarei Judecăți

Milostivirea și iubirea față de semeni - drumul spre mântuire

Judecata va avea drept criteriu **milostivirea și iubirea față de alții**. Așa ne spune Evanghelia din această zi - că ne vom prezenta cu toții la judecată și vom fi întrebați dacă am avut milă de cel sărac, de cel flămând, de cel gol, de cel în închisoare. Și spun Sfinții Părinți care au explicat acest cuvânt din Evanghelie că această milă la care noi suntem chemați se arată în mai multe feluri.

În primul rând, **milostivirea față de cel mai sărac** este sensul cel mai ușor de înțeles și cel mai la îndemână de pus în practică. Un al doilea înțeles de referă la **grija de a nu-l răni sau jigni pe celălalt prin cuvinte nepotrivite, blesteme sau comportamente inadecvate**. În al treilea rând, mila se arată prin faptul că fiecare, în locul nostru de muncă și în ascultarea noastră, facem ceea ce se cuvine, arătând **respect, corectitudine și considerație față de semeni**.

Un alt înțeles este acela că **omul trebuie să se îngrijească de sufletul său**, care devine flămând dacă nu-i dăm rugăciune, însetat dacă nu-i dăm smerenie și gol dacă nu-l umplem cu iubirea față de Dumnezeu și de oameni.

Înaltpreasfințitul TEOFAN,
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei
Sursa: doxologia.ro

„Nu există cap fără dureri, nici inimă fără tristeți”

Ce putem face? Așa a orânduit Domnul, ca viața noastră vremelnică să nu treacă fără necazuri, precum s-a spus: nu există cap fără dureri, nici inimă fără tristeți. Dar mai uimitor decât toate este faptul că **niciun om sfânt, oricât de sfânt și desăvârșit ar fi fost el, nu și-a petrecut viața fără să fi îndurat ceva, și aceasta pentru ca omul să nu se înalțe pe sine**. Și dacă sfinții au îndurat, noi cu atât mai mult trebuie să îndurăm!

Bolile trupești sunt trimise omului de Dumnezeu nu întotdeauna ca pedeapsă pentru păcate, ci uneori și din bunăvoință,

pentru eliberarea sau pentru păzirea noastră de bolile sufletești, care sunt mult mai primejdioase decât cele trupești. (Sfântul Antonie)

Învăță-te mai mult să taci, căci atunci nu vei greși, nici nu vei osândi. Când vei înceta să cârtești și vei sluji cu mai multă osândie bolnavilor, pentru Dumnezeu, atunci te vei izbăvi de boala ta, nu numai de cea a trupului, ci și de cea a sufletului. Iar dacă în vremea îndreptării boala nu va pleca, înseamnă că aceasta ți se întâmplă pentru ca să ți se dăruiască cununa răbdării în viața viitoare pentru totdeauna. (Sfântul Iosif)

(*Ne vorbesc Stareții de la Optina*,
Editura Egumenița, 2007, p. 12)

Duminica lăsatului sec de carne și „săptămâna brânzei”

Lăsatul secului de carne pentru Postul Sfințelor Paști are loc în duminica numită a „Infricoșatei Judecăți” (11 februarie). De luni credincioșii ortodocși vor începe o săptămână specială din punct de vedere duhovnicesc și liturgic.

Pentru că Postul Sfințelor Paști este unul aspru, Părintii Bisericii au rânduit ca trecerea de la mâncarea de dulce la cea de post să se facă treptat. Astfel, săptămâna viitoare (cunoscută și ca **Săptămâna Albă** sau „săptămâna brânzei”) credincioșii consumă, pe lângă produsele de post, numai lapte, brânză, ouă și peste. Zilele de miercuri și de vineri din „săptămâna brânzei” au dezlegare la produsele lactate și la pește.

„Această perioadă – Săptămâna Albă – încearcă să ne acomodeze pe noi să facem o trecere mai lină de la mâncarea de dulce la mâncarea de post. Să nu uităm, însă, că întotdeauna înaintea lăsatului sec de brânză sau de carne este o săptămână cu harți, atât miercurea cât și vinerea, ceea ce înseamnă că Biserica ne dă posibilitatea să consumăm mai multă mâncare de dulce, să primim putere încât să putem posti. Atunci această săptămână albă este o perioadă de pregătire care deja din vechime a rânduit-o Biserica și ne face să trecem mai ușor, să ne adaptăm cu mâncarea de post încât să nu fie atât de bruscă trecerea de la mâncarea de dulce la cea de post”, a spus Preasfințitul Petroniu, Episcopul Sălajului, potrivit basilica.ro.

Săptămâna Albă este premergătoare Postului Sfințelor Paști

„Este o pregătire practică. Ea nu face parte din post. Postul durează 6 săptămâni la care se adaugă Săptămâna Patimilor care are rânduieii aparte. Deci, sunt practic 7 săptămâni de post, iar această săptămână albă sau a brânzei face ca perioada de aici până la Paști să fie de 8 săptămâni, cuprinzându-se toate în

perioada Triodului, cele 10 săptămâni de la Duminica Vameșului și Fariseului până la Sfințele Paști”, a mai spus PS Părinte Petroniu, Episcopul Sălajului.

De regulă, cuvântul **sec**, din sintagma „lăsatul secului”, este înțeles ca fiind sinonim cu *uscat, fără grăsime, de post*. Însă, la Sfinții Părinți, accentul nu cade numai pe mâncare. Secul pe care îl cere postul ortodox este *sec-lum (saeculum)*, adică *lumea împătimită*. Omul cel vechi, omul păcătos trebuie să dispară treptat. Primul pas pe această cale este **sentimentul unei nespuse căințe**. „De unde voi începe a plânge faptele mele ticăloase?” Aceste cuvinte ce deschid „Canonul Pocăinței” al lui Andrei Criteanul, caracterizează această stare spirituală. „Desfătându-mă în adâncurile păcatului, strig către milostivirea Ta cea fără de margini... dă-mi lacrimi, Hristoase, spre curățirea inimii de patimi... ușile pocăinței, deschide mie, Dătătorule de Viață”. Această idee continuă, cu intensitate mereu crescândă, în cântările Bisericii și în rugăciunile liturgice, în special în perioada Postului Mare.

Însă, ceea ce se cere nu este doar plângerea răutăților personale, ci „o luptă nevăzută” împotriva gândurilor rele și păcătoase.

Sfinții Părinți au atras atenția că postul înțeles doar ca efort alimentar, nu are nicio valoare: „De mâncare postind, suflete al meu, dar de poftă necurățindu-te, în desert te lauzi cu nemâncarea... Ca un mincinos vei fi urât de Dumnezeu și demonilor celor răi te vei asemăna, căci nici ei nu mănâncă pururea...”.

De multe ori ne este dat să auzim că nu postul alimentar este important, ci cel spiritual. Însă, **NU este așa. Ambele forme sunt importante**. De vreme ce Sfinții Părinți au rânduit să ne înfrânăm de la anumite bucate pentru o vreme, au făcut-o cu bună știință. **Credinciosul nu trebuie să se mulțumească cu jumătăți de măsură**. Nu cu o parte din el trebuie să-L întâmpine pe Hristos, ci cu întreaga sa natură: trup și suflet.

Sfântul zilei

Sfântul Mucenic VLASIE

Sfântul Vlasie a trăit pe vremea împăraților romani Dioclețian și Licinus, aprigi prigonitori ai creștinilor. A fost episcopul Sevastiei Capadociei.

Din cauza prigonirilor, se retrage în munți.

Sfântul Vlasie se ridicase la o asemenea măsură încât și fiarele îl ascultau și veneau să fie binecuvântate de el. De asemenea, prin mâinile lui se făceau multe tămăduiri. Vânătorii i-au găsit peștera și l-au dus în cetate.

Pățimirea mucenicească a sfântului nu a fost fără rod, căci în timpul pătimirii Sfântului Vlasie, șapte femei care îi urmau s-au alăturat mărturisirii sale. Printr-un vicleșug, arătându-se domnice a sluji idolilor, cele șapte femei au reușit să arunce în apă statuile. După ce au fost torturate, fericitelor femei le-au fost tăiate capetele. Cei doi copii ai uneia dintre sfințele femei au fost încredințați de această Sfântului Vlasie.

Torționarul sfântului, Agricola, a poruncit ca Vlasie să fie aruncat în iezer, însă acesta, după ce a însemnat apa cu semnul Crucii, a mers pe apă ca pe uscat. Văzând aceasta, 68 de bărbați și-au pierdut viața încercând să imite puterea lui Hristos, invocându-i pe idoli lor. Sfântul Vlasie și cei doi copii au fost apoi uciși în afara orașului, prin tăierea capetelor, la 11 februarie.

Troparul Sfântului Mucenic Vlasie

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflăte, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credința răbdând până la moarte, Sfințite Mucenice Vlasie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre!